Cache-oblivius algoritmy a dátové štruktúry

V tejto kapitole popíšeme niekoľko *cache-oblivious* algoritmov a dátových štruktúr, spolu s ich pamäťovou analýzou v *cache-oblivious* modely. Miestami tiež uvedieme ekvivalentnú *cache-aware* dátovú štruktúru pre vzájomné porovnanie efektívnosti.

1.1 Základné algoritmy

Na demonštráciu *cache-oblivious* algoritmov a ich analýzy v *external-memory* modeli použijeme jednoduchý algoritmus, ktorý počíta agregačnú funkciu nad hodnotami uloženými v poli.

1.1.1 Popis algoritmu

simplify

Majme pole A veľkosti |A| = N a označme jeho prvky $A = \{a_1, \ldots, a_N\} \in X^N$. Chceme vypočítať hodnotu $f_g(A)$, kde $g: X \times Y \to Y$ je agregačná funkcia, $g_0 \in Y$ je počiatočná hodnota a $f_g: X^\infty \to Y$ je rozšírenie agregačnej funkcie definované následovne:

$$f_g(\{a_1, \dots, a_k\}) = g(a_k, f(\{a_1, \dots, a_{k-1}\}))$$

 $f_g(\emptyset) = g_0$

Túto funkciu je možné implementovať jednoducho ako jeden cyklus. Schematickú verziu implementácie uvádzame v algoritme 1.1.

Tento algoritmus s použitím vhodnej funkcie g a hodnoty g_0 je možné použit na rôzne, často užitočné výpočty, ako napríklad maximum, minimum, suma a podobne:

Spravna nota-cia pre x infini-ty?

Algoritmus 1.1 Implementácia agregačnej funkcie f_g

```
1: function AGGREGATE(g, g_0, A)

2: y \leftarrow g_0

3: for i \leftarrow 1, \dots, |A| do

4: y \leftarrow g(A[i], y)

5: return y
```

$$g^{\max}(x,y) = \max(x,y)$$
 $g_0^{\max} = -\infty$
 $g^{\sup}(x,y) = x+y$ $g_0^{\sup} = 0$

1.1.2 Analýza zložitosti

Časová analýza

Klasická časová analýza tohto algoritmu je triviálna ak uvažujeme $RAM\ model$. Keďže prístup ku každému prvku A[i] zaberie konštantný čas a za predpokladu, že čas na výpočet funkcie $g,\ T_g,$ je nezávislý na vstupe, bude výsledný čas na výpočet tejto funkcie

$$T(N) = \mathcal{O}(1) + N[\mathcal{O}(1) + T_q + \mathcal{O}(1)] = T_q \cdot \mathcal{O}(N)$$

Pamäťová analýza

V prípade cache-aware algoritmu by sme pole A mali uložené v $\lceil \frac{N}{B} \rceil$ blokoch veľkosti B. Pri výpočte by sme postupne tieto bloky načítali do cache a pracovali s nimi. V rámci jedného bloku počas výpočtu nedochádza k pamäťovým presunom. Zároveň stačí každý prvok spracovať raz a teda celkový počet pamäťových operácií bude presne rovný počtu blokov, $\lceil \frac{N}{B} \rceil$. Tento algoritmus však požaduje znalosť parametra B a explicitný presun blokov.

Jednoducho však vieme dosiahnuť (takmer) rovnakú zložitosť aj v prípade cache-oblivious algoritmu 1.1, ktorý žiadne parametre pamäte zjavne nevyužíva a nepozná. Budeme predpokladať, že pole A je uložené v súvislom úseku pamäte - to je možné dosiahnuť aj bez znalosti parametrov pamäte. Zvyšok algoritmu prebieha rovnako ako v predchádzajúcom prípade. Každý blok obsahujúci nejaký prvok poľa A bude teda presunutý do cache práve raz, a žiadne iné presuny nenastanú. Ostáva zistiť, koľko takých blokov môže byť.

Keďže nepoznáme veľkosti blokov v pamäti, nevieme pri ukladaní prvkov poľa zaručiť zarovnanie so začiatkom bloku. V najhoršom prípade uložíme do prvého bloku iba jeden prvok. Potom bude nasledovať $\lfloor \frac{N}{B} \rfloor$ plných blokov a nakoniec ešte najviac jeden blok, ktorý opäť nie je plný. Spolu máme teda $\lfloor \frac{N}{B} \rfloor + 2$ blokov.

Pokiaľ $\lfloor \frac{N}{B} \rfloor < \lceil \frac{N}{B} \rceil$ máme spolu najviac $\lceil \frac{N}{B} \rceil + 1$ blokov. V opačnom prípade B delí N, teda v prvom a poslednom bloku je spolu presne B prvkov a medzi nimi sa nachádza najviac $\frac{N-B}{B} = \frac{N}{B} - 1$ plných. Teda blokov je vždy najviac $\lceil \frac{N}{B} \rceil + 1$.

Zostrojili sme teda cache-oblivious algoritmus s asymptoticky rovnakou zložitosťou $\mathcal{O}(\frac{N}{B})$ ako optimálny cache-aware algoritmus, ktorého implementácia je však jednoduchšia, keďže nemusí explicitne spravovať presun blokov do cache. Parameter B sme použili len počas analýzy, v samotnom návrhu algoritmu nie.

1.2 Vyhľadávanie v statických dátach

Častým problémom v informatike je nutnosť rýchlo a efektívne vyhľadávať prvok v nejakej statickej množine prvkov. V tejto sekcii popíšeme niekoľko algoritmov a dátových štruktúr, ktoré tento problém riešia. Všetky majú v RAM modeli časovú zložitosť $\mathcal{O}(N)$, kde N je počet prvkov v prehľadávanej množine, no v cache-aware a cache-oblivious modeloch sa budú líšiť počtom pamäťových presunov, ktoré vykonajú.

1.2.1 Binárne vyhľadávanie

Pozrime sa najskôr na binárne vyhľadávanie, ktoré je asi najznámejšie. V algoritme 1.2 uvádzame implementáciu, ktorá nájde prvok K v usporiadanom poli A[0, ..., N-1], pre ktoré platí $\forall i, j; \ 0 \le i < j < N : A[i] \le A[j]$.

Algoritmus 1.2 Implementácia binárneho vyhľadávania

```
1: function FIND(A, K)
          left \leftarrow 0
 2:
          right \leftarrow N
 3:
          while left < right do
 4:
               mid \leftarrow \lfloor \frac{left+right}{2} \rfloor
if A[mid] = K then
 5:
 6:
                     return mid
 7:
                else if A[mid] > K then
 8:
                     right \leftarrow mid
 9:
10:
                else
                     left \leftarrow mid + 1
11:
          return -1
                                                                                                                   \triangleright K \notin A
12:
```

Vidíme, že algoritmus nikde nepožaduje znalosť parametrov B ani M a teda ide o cache-oblivious algoritmus, tak ako v prípade agregačného algoritmu 1.1.

Analýza zložitosti

Pri každej iterácií zmenšíme oblasť, ktorú treba preskúmať na polovicu. Iterácií bude teda $\mathcal{O}(\log N)$ a zložitosť bude riešenie rekurentného vzťahu

$$T(N) = T(N/2) + \mathcal{O}(1)$$

V prípade časovej analýzy je bázou rekurencie $T(1) = \mathcal{O}(1)$ a výsledná časová zložitosť bude $\mathcal{O}(\log N)$.

Pri pamäťovej analýze bude bázou $T(B) = \mathcal{O}(1)$, pretože po zredukovaní prehľadávaného intervalu na veľkosť B vieme všetky potenciálne prvky načítať v $\mathcal{O}(1)$ blokoch a k ďalším presunom už nedôjde. Riešením a celkovou pamäťovo zložitosťou teda bude $\mathcal{O}(\log N - \log B) = \mathcal{O}(\log \frac{N}{B})$.

Ako však uvidíme v ďalšej sekcii, toto riešenie nie je optimálne.

1.2.2 Cache-aware riešenie

V prípade, že poznáme veľkosť blokov B v cache, môžeme problém vyhľadávacích stromov riešiť B-stromom s vetvením $\Theta(B)$. Každý vrchol teda vieme načítať s použitím $\mathcal{O}(1)$ pamäťových presunov. Výška takého B-stromu, ktorý má N listov, bude $\mathcal{O}(\log_B N)$. Celkovo teda vyhľadávanie v tomto strome vykoná $\mathcal{O}(\log_B N)$ pamäťových presunov.

Toto je lepší výsledok ako dosahuje binárne vyhľadávanie. Stále však zostáva otázka, či neexistuje ešte efektívnejšie riešenie. Pozrime sa teda na spodnú hranicu tohto problému.

1.2.3 Spodná hranica pre vyhľadávanie

Ukážeme odvodenie minimálneho počtu pamäťových presunov rovnako ako v [6] technikou informačnej zložitosti. Na nájdenie daného prvku v množine obsahujúcej N položiek potrebujeme získať $\lg(2N+1)$ informačných bitov reprezentujúcich pozíciu tohto prvku - N možných existujúcich prvkov a N+1 pozícií medzi nimi (a na okrajoch) pre neexistujúci prvok. V každom pamäťovom presune načítame jeden blok veľkosti B, ktorý môže obsahovať najviac $\lg(2B+1)$ bitov informácie. V najlepšom prípade je teda potrebných aspoň

$$\frac{\lg(2N+1)}{\lg(2B+1)} = \frac{\lg N + \mathcal{O}(1)}{\lg B + \mathcal{O}(1)} = \log_B N + \mathcal{O}(1)$$

pamäťových presunov.

Vidíme teda, že na rozdiel od *cache-oblivious* binárneho vyhľadávania, *cache-aware* B-strom je asymptoticky optimálnym riešením tohto problému. Chceli by sme teraz nájsť *cache-oblivious* dátovú štruktúru, ktorá tiež dosahuje túto hranicu.

1.2.4 Naivné *cache-oblivious* riešenie

Predtým ako popíšeme efektívne cache-oblivious riešenie, pozrime sa na klasický binárny vyhľadávací strom. Asi najjednoduchší spôsob, ako usporiadať uzly (statického) binárneho stromu v pamäti, je nasledovný. Koreň uložíme na pozíciu 1. Ľavého a pravého potomka vrcholu na pozícii x uložíme na pozície 2x a 2x+1. Otec vrcholu x bude na pozícii $\lfloor \frac{x}{2} \rfloor$. Toto usporiadanie voláme BFS usporiadanie (z anglického breadth-first search – prehľadávanie do šírky), keďže pozície vrcholov sa zvyšujú v rovnakom poradí ako by prebiehalo prehľadávanie tohto stromu do šírky. Príklad takto uloženého stromu je na obrázku 1.2(a).

Výhodou tohto usporiadania sú implicitné vzťahy medzi vrcholmi. Na udržiavanie stromu stačí jednorozmerné pole kľúčov. Na prechod medzi nimi môžeme použiť triviálne funkcie uvedene v algoritme 1.3.

broken

Algoritmus 1.3 Algoritmy pre získanie pozícií ľavého syna, pravého syna a rodiča vrcholu na pozícii x

1: function LEFT (x)	1: function RIGHT (x)	1: function PARENT (x)
2: return $2x$	2: return $2x + 1$	2: $\mathbf{return} \lfloor \frac{x}{2} \rfloor$

Nevýhodou je však vysoký počet pamäťových presunov pri vyhľadávaní. Výška tohto stromu je 1 $\mathcal{O}(\log N)$. Pri načítaní vrcholu na pozícii x sa v rovnakom bloku nachádzajú vrcholy na pozíciach

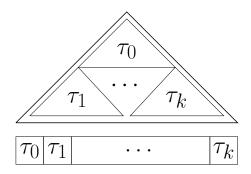
$$x - k, \dots, x - 1, x, x + 1, \dots, x + l$$

kde k+l < B. Pri ďalšom kroku vyhľadávania budeme potrebovať vrchol 2x alebo 2x + 1 a teda nás pozície menšie ako x nezaujímajú. V najlepšom prípade teda bude k=0 a l=B-1. Aby sa v tomto intervale nachádzali požadované vrcholy musí platiť

$$2x + 1 \le x + l = x + B - 1$$
$$x \le B - 2$$

To znamená, že pre pozície x > B - 2 už bude potrebný pamäťový presun pre každý vrchol. Vrchol s pozíciou B-2 bude mať hĺbku $\mathcal{O}(\log B)$ a teda počet vrcholov na ceste z koreňa do listu, ktorých pozície v pamäti sú väčšie ako B-2 bude $\Omega(\log N - \log B)$. Pre každý z nich je potrebné vykonať pamäťový presun a teda vyhľadávanie v takto usporiadanom binárnom strome vykoná $\Omega(\log \frac{N}{B})$ pamäťových presunov, čo je rovnako ako binárne vyhľadávanie horšie v porovnaní s cache-aware B-stromom.

¹Nejde o vyvažovaný binárny strom a teda by výška mohla byť až $\mathcal{O}(N)$. Keďže však pracujeme so statickými dátami, môžeme ich vopred usporiadať a vyrobiť vyvážený statický strom

Obrázok 1.1: Schematické znázornenie rekurzívneho delenia pri van Emde Boas usporiadaní. Podstromy τ_0, \ldots, τ_k sa uložia do súvislého pola.

1.2.5 Statický cache-oblivious vyhľadávací strom

Problémom predošlého riešenia je neefektívne usporiadanie v pamäti - pri prístupe ku vrcholu sa spolu s ním v rovnakom bloku nachádzajú vrcholy, ktoré nie sú pre ďalší priebeh algoritmu podstatné.

Riešením je takzvané van Emde Boas usporiadanie (van Emde Boas layout, nazvané podla van Emde Boas stromov s podobnou myšlienkou), popísané v [3, 6, 15] ktoré funguje následovne. Uvažujme úplný binárny strom výšky h. Ak h=1 tak máme iba jeden vrchol v a výstupom usporiadania bude (v).

Pre h > 1 označme $m = \max_{i \in \mathbb{N}} \{2^i \mid 2^i < h\}$, teda najväčšiu mocninu dvoch menšiu ako h. Rozdelíme vstupný strom na podstrom τ_0 výšky h - m, ktorého koreňom je koreň pôvodného stromu. Zostanú nám podstromy τ_1, \ldots, τ_k výšky m, ktorých korene sú potomkovia listov τ_0 a listy sú listy vstupného stromu. Rekurzívne ich uložíme do $van\ Emde\ Boas$ usporiadania a následne uložíme za seba, výstupom teda bude poradie $(\tau_0, \tau_1, \ldots, \tau_k)$. Schéma tohto delenia je na obrázku 1.1 a príklad takto usporiadaného stromu na obrázku 1.2(b).

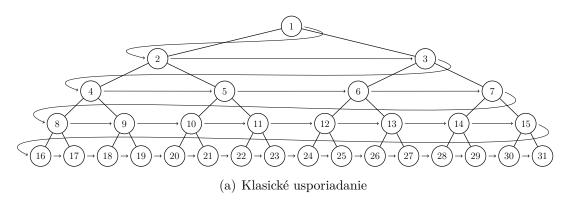
Tieto podstromy majú veľkosť $\Theta(\sqrt{N})$ kde N je veľkosť vstupného stromu, keďže ich výška je $\frac{h}{2}=\frac{1}{2}\lg N=\lg \sqrt{N}.$

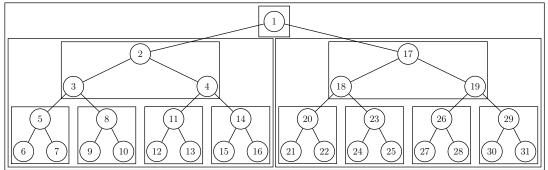
BFS - thickness, arrows go through nodes, ...

vEB - boxes overlap, use non-pt units?

Prechod stromom v pamäti

Na rozdiel od klasického *BFS* usporiadania nie je pri takomto usporiadaní v pamäti triviálne zistiť, na akej pozícii sa nachádzajú potomkovia alebo rodič aktuálneho vrcholu. Jedným možným riešením je spolu s každým vrcholom ukladať aj *pointer* (ukazovateľ, adresa v pamäti) na tieto relevantné vrcholy. Tým znížime počet vrcholov, ktoré sa zmestia do jedného bloku o konštantný násobok – v prípade, že je kľúč rovnako veľký ako *pointer*, bude počet vrcholov v jednom bloku štvrtina pôvodného počtu.

(b) van Emde Boas usporiadanie

Obrázok 1.2: Porovnanie klasického a *van Emde Boas* usporiadania na úplnom binárnom strome výšky 5. Čísla vo vrcholoch určujú poradie v pamäti.

Iným riešením je vnútorne pracovať s BFS usporiadaním a prechádzať medzi pozíciami funkciami uvedenými v algoritme 1.3. Pri prístupe k vrcholu túto BFS pozíciu prevedieme na ekvivalentnú pozíciu vo $van\ Emde\ Boas$ usporiadaní. Pri strome s N vrcholmi je možné túto konverziu realizovať v čase $\mathcal{O}(\log\log N)$ [11].

Vyhľadávanie

Pri analýze vyhľadávania sa pozrime na také podstromy predošlého delenia, že ich veľkosť je $\Theta(B)$. Ďalšie delenie a preusporiadanie je už zbytočné, no to *cache-oblivious* algoritmus nemá ako vedieť. Keďže ale po rekurzívnom volaní získame len iné usporiadanie, ktoré uložíme v súvislom úseku pamäte, bude stále možné tento podstrom načítať v $\mathcal{O}(1)$ blokoch.

Majme teda vyhľadávací strom zložený z takýchto podstromov, ktorých veľkosť je medzi $\Omega(\sqrt{B})$ a $\mathcal{O}(B)$. Ich výška je teda $\Omega(\log B)$. Pri strome výšky $\mathcal{O}(\log N)$ teda prejdeme cez $\mathcal{O}(\frac{\log N}{\log B})$ takých podstromov a každý vyžaduje konštantný počet pamäťových presunov a spolu sa ich teda vykoná $\mathcal{O}(\log_B N)$, čo zodpovedá spodnej hranici tohto problému.

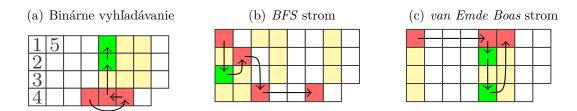
Máme teda vyhľadávanie, ktoré je rovnako ako pri *cache-aware* B-stromoch optimálne. Problémom tejto dátovej štruktúry je však nemožnosť efektívne vkladať či odoberať prvky - pri každej zmene by bolo potrebné strom preusporiadať. Máme teda

cache-oblivious ekvivalent statických cache-aware B-stromov.

Na úpravu tohto statického stromu tak, aby efektívne zvládal operácie pridávania a odoberania, budeme potrebovať pomocnú dátovú štruktúru, ktorú popíšeme v sekcii 1.3.

1.2.6 Rozdiely v prístupe ku pamäti

Rozdiely medzi binárnym vyhľadávaním a statickými vyhľadávacími stromami v *BFS* a *van Emde Boas* usporiadaniach sú vizuálne znázornené na obrázkoch 1.4 a 1.5 na strane 10. Pozrime sa však najskôr na menší obrázok 1.3, na ktorom vysvetlíme princíp tejto vizualizácie.

Obrázok 1.3: Porovnávanie prístupov ku pamäti v rôznych štruktúrach pri vyhľadávaní hodnoty 17 medzi 31 prvkami

Jednotlivé políčka sú hodnoty poľa respektíve kľúče vo vrcholoch stromov, pričom v pamäti sú usporiadané v poradí zhora nadol a zľava doprava. Vo všetkých prípadoch vyhľadávame prvok v množine $\{1,\ldots,2^h-1\}$ čo je počet vrcholov úplného binárneho stromu výšky h. Farby označujú stav políčka v simulovanej cache s veľkosťou bloku B=4.

Červená farba reprezentuje prvky, ktoré sa v momente prístupu nenachádzali v cache a bolo potrebné ich načítať (cache miss). Zelená naopak označuje prvky, ktoré už v cache boli (cache hit) – načítali sa spolu s nejakým červeným prvkom v rovnakom bloku. Ostatné prvky, ktoré sa načítali ako súčasť bloku ale neboli použité, sú označené žltou farbou.

V malom obrázku 1.3 (výška stromu h=5) šípky určujú poradie, v akom vyhľadávanie pristupovalo k jednotlivým prvkom. Vo veľkých obrázkoch 1.4 a 1.5 (výška stromu h=9) sú šípky pre prehľadnosť vynechané a políčko s bodkou označuje pozíciu, na ktorej bol napokon požadovaný prvok nájdený. Rozdiely medzi týmito troma prístupmi k vyhľadávaniu je lepšie vidieť práva na väčších obrázkoch.

Keďže všetky hľadané hodnoty (17, 243 a 427) boli zvolené ako listy týchto vyhľadávacích stromov, pristúpili operácie vyhľadávania vo všetkých troch prípadoch práve k h prvkom. Rozdiel je však v pomere počtu červených (ktoré v cache neboli a bolo ich potrebné načítať) a zelených (na ktoré nebol potrebný pamäťový presun) prvkov.

Ako ľahko vidieť, binárne vyhľadávanie začne v strede a presúva sa medzi prvkami, ktoré sú od seba čoraz menej vzdialené až do momentu, kedy už je prehľadávaný interval dostatočne malý na to, aby sa zmestil do bloku.

Naopak strom v BFS usporiadaní robí stále väčšie a väčšie skoky a porovnávané prvky sa do jedného bloku zmestia iba na začiatku.

Avšak strom vo van Emde Boas usporiadaní potom čo pristúpi k nejakému prvku v ďalších krokoch pristupuje k prvkom, ktoré sú v pamäti blízko a veľký skok, ktorý pristúpi mimo cache vykonáva menej často. Vďaka tomu dosahuje v oboch príkladoch najviac zelených políčok.

1.3 Usporiadané pole

Problémom údržby usporiadaného poľa (z anglického ordered-file maintenance) budeme volať problém spočívajúci v udržiavaní zoradenej postupnosti prvkov, do ktorej možno pridávať nové prvky medzi ľubovolné dva existujúce a tiež prvky odstraňovať. Dátovou štruktúrou, ktorá tento problém rieši efektívne je štruktúra zhustenej pamäte (packed-memory structure). Táto štruktúra udržiava prvky v súvislom poli veľkosti $\mathcal{O}(N)$ s medzerami medzi prvkami veľkosti $\mathcal{O}(1)$. Vďaka tomu bude načítanie K po sebe idúcich prvkov vyžadovať $\mathcal{O}(\frac{K}{B})$ pamäťových presunov.

1.3.1 Popis štruktúry

Popíšeme dátovú štruktúru z [3] s malými úpravami. Celá dátová štruktúra pozostáva z jedného poľa veľkosti $T=2^k$. To (pomyselne) rozdelíme na bloky veľkosti $S=2^l$ tak, že $S=\Theta(\log N)$. Počet blokov tak bude tiež mocnina dvoch.

Nad týmito blokmi zostrojíme (imaginárny) úplný binárny strom (obrázok 1.6), ktorého listy sú bloky udržiavaného poľa. Hlbkou vrchola označíme jeho vzdialenosť od koreňa, pričom koreň má hlbku 0 a listy majú hlbku d = k - l.

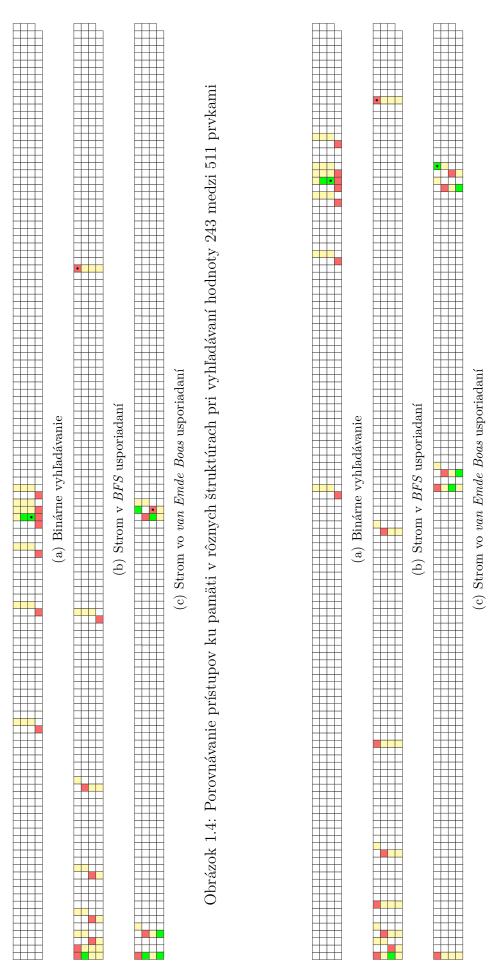
1.3.2 Definície

Kapacitou vrchola v, c(v), označíme počet položiek (aj prázdnych, teda aj s medzerami) poľa patriacich do blokov v podstrome začínajúcom v tomto vrchole. Kapacita listov bude teda S, ich rodičov 2S a kapacita koreňa bude T. Podobne budeme počet neprázdnych položiek v podstrome vrcholu v volať obsadnosť a značiť o(v).

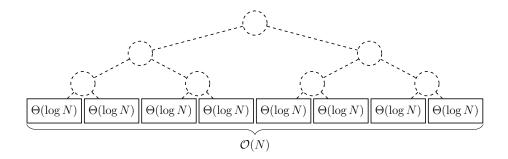
Ďale hustotou, $0 \le d(v) \le 1$, označíme $d(v) = \frac{o(v)}{c(v)}$. Zvoľme ľubovolné konštanty

$$0 < \rho_d < \rho_0 < \tau_o < \tau_d < 1$$

a definujme pre vrchol s hĺbkou k dolnú a hornú hranicu hustoty ρ_k a τ_k tak, že dostaneme postupnosť hraníc pre všetky hĺbky, pričom platí $(\rho_i, \tau_i) \subset (\rho_{i+1}, \tau_{i+1})$ a

Obrázok 1.5: Porovnávanie prístupov ku pamäti v rôznych štruktúrach pri vyhľadávaní hodnoty 427 medzi 511 prvkami

Obrázok 1.6: Usporiadané pole veľkosti N. Strom nad blokmi je len imaginárny a nezostrojuje sa v pamäti.

teda sa tieto intervaly smerom od listov ku koreňu zmenšujú:

$$\rho_k = \rho_0 + \frac{k}{d}(\rho_d - \rho_0) \quad \tau_k = \tau_0 - \frac{k}{d}(\tau_0 - \tau_d)$$

$$0 < \rho_d < \rho_{d-1} < \dots < \rho_0 < \tau_0 < \tau_1 < \dots < \tau_d < 1$$

Hovoríme, že vrchol v hĺbky k je v hraniciach hustoty ak platí $\rho_k \leq d(v) \leq \tau_k$.

1.3.3 Operácie

Vkladanie

Implementácia operácie vkladania sa skladá z niekoľkých krokov. Najskôr zistíme, do ktorého bloku v spadá pozícia, na ktorú vkladáme. Pozrieme sa, či je tento blok v hraniciach hustoty. Ak áno tak platí d(v) < 1 a teda o(v) < c(v), čiže v tomto bloku je voľné miesto. Môžeme teda zapísať novú hodnotu do tohto bloku, pričom môže byť potrebné hodnoty v bloku popresúvať, avšak zmení sa najviac S pozícii.

V opačnom prípade je tento blok mimo hraníc hustoty. Budeme postupovať hore v strome dovtedy, kým nenájdeme vrchol v hraniciach. Keďže strom je iba pomyselný, budeme túto operáciu realizovať pomocou dvoch súčasných prechodov k okrajom poľa. Počas tohto prechodu si udržiavame počet neprázdnych a všetkých pozícii a zastavíme v momente, keď hustota dosiahne požadované hranice.

Po nájdení takéhoto vrchola v hraniciach rovnomerne rozdelíme všetky hodnoty v blokoch prislúchajúcich danému podstromu. Keďže intervaly pre hranice sa smerom ku listom iba rozširujú budú po tomto popresúvaní všetky vrcholy tohto podstromu v hraniciach hustoty a teda aj požadovaný blok bude obsahovať aspoň jednu prázdnu pozíciu. Môžeme teda novú hodnotu vložiť ako v prvom kroku.

Ak nenájdeme taký vrchol, ktorého hustota by bola v hraniciach, a teda aj koreň je mimo hraníc, je táto štruktúra príliš plná. V takom prípade zostrojíme nové pole dvojnásobnej veľkosti a všetky existujúce položky, s pridanou novou, rovnomerne rozmiestnime do nového poľa.

Odstraňovanie

Operácia odstraňovania prebieha analogicky. Ako prvé požadovanú položku odstránime z prislúchajúceho bloku. Ak je tento blok aj naďalej v hraniciach hustoty tak skončíme, inak postupujeme nahor v strome, kým nenájdeme vrchol v hraniciach. Následne rovnomerne prerozdelíme položky blokoch daného podstromu.

Pokiaľ taký vrchol nenájdeme, je pole príliš prázdne a zostrojíme nové polovičnej veľkosti a rovnomerne do neho rozmiestnime zostávajúce položky pôvodného.

1.3.4 Analýza

Pri vložení aj odstraňovaní sa upraví súvislý interval I, ktorý sa skladá z niekoľkých blokov. Nech pri nejakej operácii došlo k prerozdeleniu prvkov v blokoch prislúchajúcich podstromu vrchola u. Teda pred týmto prerozdelením bol vrchol u v hĺbke k v hraniciach hustoty ($\rho_k \leq d(u) \leq \tau_k$) ale nejaký jeho potomok v nebol.

Po prerozdelení budú všetky vrcholy v danom podstrome v hraniciach hustoty, avšak nie len v svojich ale aj v hraniciach pre hĺbku k, ktoré sú tesnejšie. Bude teda platiť $\rho_k \leq d(v) \leq \tau_k$. Najmenší počet operácii vloženia, q, potrebný na to, aby bol vrchol v opäť mimo hraníc je

$$\frac{o(v)}{c(v)} = d(v) \le \tau_k$$

$$\frac{o(v) + q}{c(v)} > \tau_{k+1}$$

$$o(v) \le \tau_k c(v)$$

$$o(v) + q > \tau_{k+1} c(v)$$

$$q > (\tau_{k+1} - \tau_k) c(v)$$

Podobne pre prekročenie dolnej hranice je potrebných aspoň $(\rho_k - \rho_{k+1})c(v)$ operácii odstránenia.

Pri úprave intervalu blokov v podstrome vrcholu u je potrebné upraviť najviac c(u) položiek, avšak táto situácia nastane pokiaľ sa potomok v ocitne mimo hraníc hustoty. Priemerná veľkosť intervalu, ktorý treba preusporiadať pri vložení do podintervalu prislúchajúceho vrcholu v teda bude

$$\frac{c(u)}{(\tau_{k+1} - \tau_k)c(v)} = \frac{2c(v)}{(\tau_{k+1} - \tau_k)c(v)} = \frac{2}{\tau_{k+1} - \tau_k} = \frac{2d}{\tau_d - \tau_0} = \mathcal{O}(\log T)$$

keďže τ_d a τ_0 sú konštanty a výška stromu d s T listami je $d = \Theta(\log T)$. Podobným spôsobom dostaneme rovnaký odhad pre odstraňovanie.

Pri vkladaní a odstraňovaní prvku ovplyvníme najviac d podintervalov - tie, ktoré prislúchajú vrcholom na ceste z daného listu (bloku) do koreňa. Spolu teda bude veľkosť upraveného intervalu v priemernom prípade $\mathcal{O}(\log^2 T)$.

worstcase bounds? conjenctured lowerbound?

amortizacia double/half rebuildu

Táto dátová štruktúra teda udržiava N usporiadaných prvkov v poli veľkosti $\mathcal{O}(N)$ a podporuje operácie vkladania a odstraňovania, ktoré upravujú súvislý interval priemernej veľkosti $\mathcal{O}(\log^2 N)$ a je ich teda možné realizovať pomocou $\mathcal{O}(\frac{\log^2 N}{B})$ pamäťových presunov.

1.4 Dynamický B-strom

V tejto sekcií popíšeme dynamickú verziu *cache-oblivious* vyhľadávacieho stromu. Prvá verzia tejto štruktúry pochádza z [3, 4], bola avšak značne komplikovaná. Preto použijeme zjednodušenú verziu z [5], ktorá dosahuje rovnaké výsledky ale jej popis a analýza sú podstatne jednoduchšie.

1.4.1 Cache-aware riešenie

V prípade cache-aware modelu použijeme opäť B-strom s vetvením $\Theta(B)$ ako v časti 1.2.2. Rovnako ako pre vyhľadávanie bude na vkladanie potrebných $\mathcal{O}(\log_B N)$ pamätových presunov.

odvodeni

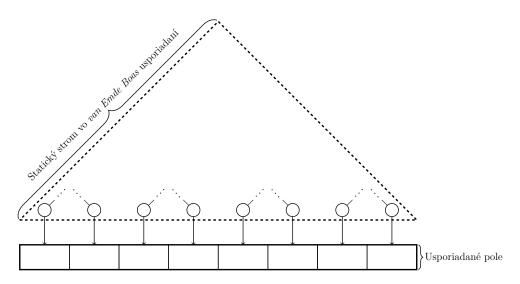
1.4.2 Popis cache-oblivious štruktúry

Táto dátová štruktúra vznikne zložením predchádzajúcich dvoch - statického stromu (1.2.5) a usporiadaného poľa (1.3.1) - jednoduchým spôsobom. Majme usporiadané pole veľkosti $\Theta(N)$. Keďže počet položiek v usporiadanom poli je mocnina dvoch, môžeme nad ním vybudovať statický vyhľadávací strom uložený vo $van\ Emde\ Boas$ usporiadaní. Listy tohto stromu budú bijektívne spárované s položkami v usporiadanom poli (obrázok ??).

Kľúče, ktoré táto štruktúra obsahuje, sú uložené v usporiadanom poli (s medzerami). Listy statického stromu obsahujú v svojich kľúčoch rovnakú hodnotu ako k ním prislúchajúce položky usporiadaného pola. Medzeru reprezentujeme hodnotou, ktorá je pri použitom usporiadaní najmenšia. Ostatné vrcholy stromu obsahujú ako kľúč maximum z kľúčov svojich synov.

1.4.3 Vyhľadávanie

Vyhľadávanie v tejto štruktúre prebieha jednoducho. Začínajúc od koreňa, porovnáme hľadaný kľúč s kľúčom v ľavom synovi. Pokiaľ je hľadaný väčší, bude v pravom podstrome (keďže maximum z celého ľavého podstromu je práve kľúč ľavého syna), ktorý rekurzívne prehľadáme. V opačnom prípade prehľadáme ľavý podstrom. Keď dosiahneme list, porovnáme jeho kľúč s hľadaným. Ak sa zhodujú tak sme požadovanú položku našli, inak sa v štruktúre nenachádza.

Obrázok 1.7: Dynamický strom, ktorý vznikne spojením statického stromu vo *van Emde Boas* usporiadaní a usporiadaného pola. Šipky znázorňujú spárovanie listov a položiek pola.

Analýza

Toto prehľadávanie prechádza cestu od koreňa k listu v strome hĺbky $\mathcal{O}(\log N)$ uloženom vo van Emde Boas usporiadaní a teda rovnako ako v časti 1.2.5 vykoná $\mathcal{O}(\log_B N)$ pamäťových presunov.

1.4.4 Vkladanie

Zaujímavejšou operáciou je vkladanie, ktoré v pôvodnom statickom strome nebolo možné. Prvým krokom je nájdenie pozície, na ktorú tento kľúč patrí. To dosiahneme podobne ako v predošlej sekcii. Budeme ale hľadať predchádzajúci a nasledujúci kľúč. Tým nájdeme v usporiadanom poli dvojicu pozícii, medzi ktoré chceme vložiť novú hodnotu.

Vloženie do usporiadaného pola zmení súvislý interval veľkosti K. Následne bude potrebné aktualizovať kľúče v statickom strome, aby opäť obsahovali maximum zo svojich synov. Túto aktualizáciu dosiahneme takzvaným post-order prechodom, kedy sa vrchol aktualizuje až po tom, čo boli aktualizovaný jeho synovia. Tým máme zaručené, že po aktualizácii vrchol obsahuje výslednú, korektnú hodnotu. Implementácia takéhoto prechodu je naznačená v algoritme 1.4.

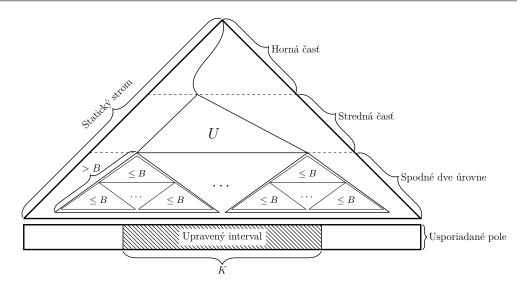
1.4.5 Analýza vkladania

Túto analýzu rozdelíme na tri časti (obrázok 1.7), v ktorých sa postupne pozrieme na rôzne úrovne v statickom strome, ktoré treba po vložení do usporiadaného pola aktualizovať.

Algoritmus 1.4 Implementácia post-order prechodu na aktualizáciu statického stromu

1: function UPDATE(v, I) $\triangleright v$ je vrchol stromu, ktorý práve aktualizujeme $\triangleright I$ je zmenený interval v usporiadanom poli

```
if v.\text{podstrom} \cap I = \emptyset then
                                                         ⊳ pokiaľ sa zmena tohto vrcholu
2:
          return
                                             ▷ určite nedotkla, tak ho môžeme preskočiť
3:
      if v je list then
4:
          v.kľuč \leftarrow hodnota z usporiadaného poľa
5:
6:
      else
                                                           ⊳ najskôr aktualizujeme ľavého
7:
          UPDATE(v.\text{lav}\acute{v})
          UPDATE(v.prav\acute{y})
                                                                          ⊳ a pravého syna
8:
          v.kľúč \leftarrow \max(v.ľavý.kľúč, v.pravý.kľúč)
                                                                  9:
```


Obrázok 1.8: Rozdelenie statického stromu na tri časti pri analýze počtu pamäťových presunov.

Spodné dve úrovne

Uvažujme najskôr ako v časti 1.2.5 také podstromy $van\ Emde\ Boas$ delenia, ktoré sa ako prvé zmestia do bloku cache a teda ich veľkosť je medzi \sqrt{B} a B. Pozrime sa na spodné dve úrovne takýchto podstromov. Listy spodnej teda budú listy celého statického strom a korene spodnej spodnej úrovne budú synovia listov hornej úrovne. Zvyšok stromu pokračuje nad týmito úrovňami a vrátime sa k nemu neskôr.

Podstromy v tomto delení sa zmestia do najviac dvoch blokov a vieme ich teda načítať pomocou $\mathcal{O}(1)$ pamäťových presunov. Označme podstromy, ktoré vznikly rekurzívnym van Emde Boas delením z podstromu T veľkosti viac než B, rovnako, ako v časti 1.2.5: $\tau_0, \tau_1, \ldots, \tau_k$. Tu τ_0 je podstrom v hornej úrovni a τ_1, \ldots, τ_k sú podstromy v spodnej úrovni, ktorých korene sú potomkovia listov τ_0 .

Pri post-order prechode cez podstrom T budeme prejdeme najskôr cez ľavých synov

od koreňa τ_0 cez τ_1 až do listu. Následne bude *post-order* prechod prebiehať v podstrome τ_1 , až kým nebudú všetky jeho vrcholy a napokon aj koreň aktualizované. Potom sa vrátime do τ_0 a k τ_1 už pristupovať nebudeme ale prejdeme nasledovný podstrom, τ_2 . Takto postupne aktualizujeme všetky podstromy, pričom postupnosť navštívených podstromov bude

$$\tau_0, \tau_1, \tau_0, \tau_2, \dots, \tau_0, \tau_i, \tau_0, \dots, \tau_k, \tau_0$$

Vidíme, že pokiaľ dokážeme udržať v cache aspoň dva také podstromy, teda za predpokladu $M \geq 4B$, sme schopný takýto post-order prechod zrealizovať pomocou $\mathcal{O}(1)$ pamäťových operácii pre každý podstrom veľkosti $\leq B$. Takéto podstromy majú $\mathcal{O}(B)$ listov, pričom nimi potrebujeme pokryť interval veľkosti K (podstromy, ktorých žiaden list neleží v upravenom intervale nie je potrebné aktualizovať) a teda celkový počet podstromov na spodných dvoch úrovniach, ktoré potrebujeme načítať a upraviť je $\mathcal{O}(\frac{K}{B})$ a stačí nám na to $\mathcal{O}(\frac{K}{B})$ pamäťových presunov.

Stredná úroveň - najbližší spoločný predok

Označme ako T_1, \ldots, T_l tie stromy veľkosti > B obsahujúce postromy veľkosti $\le B$ na spodných dvoch úrovniach, ktoré boli v predošlej časti aktualizované. Platí teda $l = \mathcal{O}(\frac{K}{B})$. Označme U taký podstrom statického stromu, ktorého koreň je najbližší spoločný predok koreňov T_1, \ldots, T_l . Ak je tento koreň v hĺbke h tak U obsahuje všetky vrcholy hĺbky $\ge h$, ktoré treba aktualizovať - tie mimo U nie sú predkovia upravených vrcholov a teda hodnoty kľúčov ich synov neboli v prvej časti zmenené.

Počet vrcholov U je najviac dvojnásobok počtu listov a teda $|U| = \mathcal{O}(l) = \mathcal{O}(\frac{K}{B})$. Keďže pri post-order prechode navštívime každý vrchol $\mathcal{O}(1)$ krát (najprv pri prechode z koreňa ku listom, pričom následne rekurzívne prejdeme ľavého a pravého syna, a potom pri návrate z rekurzie) a teda celkovo budeme potrebovat $\mathcal{O}(\frac{K}{B})$ pamäťových presunov na aktualizáciu U.

Horná úroveň - cesta z najbližšieho spoločného predka do koreňa

Posledná množina vrcholov, ktoré je potrebné aktualizovať je cesta z koreňa U do koreňa statického stromu. Dĺžka tejto cesty je obmedzená výškou stromu $\mathcal{O}(\log N)$ a pri aktualizovaní prechádzame cez jej vrcholy postupne. Podobne ako pri vyhľadávaní (časť 1.4.3) bude potrebných $\mathcal{O}(\log_B N)$ pamäťových presunov.

Výsledná zložitosť

Sčítaním nasledovných zložitostí počtu pamäťových operácii

Nájdenie pozície v usporiadanom poli: $\mathcal{O}(\log_B N)$

Vloženie do usporiadaného poľa: $\mathcal{O}(\frac{K}{B})$

Aktualizácia spodných dvoch úrovní: $\mathcal{O}(\frac{K}{B})$

Aktualizácia strednej úrovne: $\mathcal{O}(\frac{K}{B})$

Aktualizácia hornej úrovne: $\mathcal{O}(\log_B N)$

dostávame celkovú zložitosť $\mathcal{O}(\log_B N + \frac{K}{B})$. Keďže amortizovaná veľkosť upraveného intervalu je $K = \mathcal{O}(\log^2 N)$ dostávame výslednú amortizovanú zložitosť počtu pamätových operácii pri vkladaní: $\mathcal{O}(\log_B N + \frac{\log^2 N}{B})$.

1.4.6 Odstraňovanie

Algoritmus odstraňovania je analogický, po nájdení prvku v usporiadanom poli ho odstránime, čím sa zmení súvislý amortizovanej veľkosti $\mathcal{O}(\log^2 N)$. Následne aktualizujeme kľúče v statickom poli rovnako ako pri vkladaní. Výsledná zložitosť bude taktiež rovnaká.

1.5 Vylepšený dynamický B-strom

Oproti cache-aware B-stromom ma pri vkladaní cache-oblivious dynamický strom popísaný v predchádzajúcej sekcii naviac $\mathcal{O}(\frac{\log^2 N}{B})$ pamäťových presunov. Odstrániť ho môžeme jednoduchou modifikáciou.

Vezmeme N kľúčov a rozdelíme ich do $\Theta(\frac{N}{\log N})$ blokov veľkosti $\Theta(\log N)$. Minimum z každej skupiny použijeme ako kľúče v predchádzajúcej dátovej štruktúre, ktorej veľkosť bude $\Theta(\frac{N}{\log N})$.

1.5.1 Vyhľadávanie

Najskôr vyhľadáme požadovaný blok v B-strome, čo zaberie $\mathcal{O}(\log_B \frac{N}{\log N}) = \mathcal{O}(\log_B N - \log_B \log N) = \mathcal{O}(\log_B N)$ pamäťových presunov. Následne prejdeme daný blok celý a nájdeme v ňom požadovaný kľúč. To vyžaduje $\mathcal{O}(\frac{\log N}{B})$ pamäťových presunov - zanedbateľné voči hľadaniu v B-strome - a spolu teda vyhľadávanie vyžaduje rovnako veľa pamäťových presunov ako neupravený B-strom: $\mathcal{O}(\log_B N)$.

popis najdenia bloku min/i

left

1.5.2 Vkladanie a odstraňovanie

Po nájdení požadovaného bloku vykonáme vloženie prípadne odstránenie z neho kompletným prepísaním, čo vyžaduje $\mathcal{O}(\frac{\log N}{B})$ presunov. Zároveň budeme udržiavať veľkosti blokov medzi $\frac{1}{4}\log N$ a $\log N$. Príliš malé skupiny môžeme spojiť do väčších a veľké rozdeliť na niekoľko menších. Skupina prekročí svoje hranice najskôr po $\Omega(\log N)$ operáciách. V takom prípade po rozdelení alebo spojení bude potrebné vykonať vloženie alebo odstránenie z B-stromu. Vydelením dostaneme amortizovanú zložitosť vkladania a odstraňovania v takto upravenej štruktúre: $\mathcal{O}(\log_B N)$.

Opäť sme teda dosiahli rovnaký počet operácií ako ekvivalentná *cache-aware* dátová štruktúra, avšak tentokrát v amortizovane.

Literatúra

- [1] AGGARWAL, Alok; VITTER, Jeffrey u. a.: The input/output complexity of sorting and related problems. In: Communications of the ACM 31 (1988), Nr. 9, S. 1116–1127
- [2] BAYER, Rudolf: Binary B-trees for Virtual Memory. In: Proceedings of the 1971 ACM SIGFIDET (Now SIGMOD) Workshop on Data Description, Access and Control. New York, NY, USA: ACM, 1971 (SIGFIDET '71), 219–235
- [3] Bender, Michael A.; Demaine, Erik D.; Farach-Colton, Martin: Cache-Oblivious B-Trees. In: *Proceedings of the 41st Annual Symposium on Foundations of Computer Science (FOCS 2000)*. Redondo Beach, California, November 12–14 2000, S. 399–409
- [4] Bender, Michael A.; Demaine, Erik D.; Farach-Colton, Martin: Cache-Oblivious B-Trees. In: SIAM Journal on Computing 35 (2005), Nr. 2, S. 341–358
- [5] Bender, Michael A.; Duan, Ziyang; Iacono, John; Wu, Jing: A locality-preserving cache-oblivious dynamic dictionary. In: *Proceedings of the thirteenth annual ACM-SIAM symposium on Discrete algorithms* Society for Industrial and Applied Mathematics, 2002, S. 29–38
- [6] Demaine, Erik D.: Cache-Oblivious Algorithms and Data Structures. In: Lecture Notes from the EEF Summer School on Massive Data Sets. BRICS, University of Aarhus, Denmark, June 27–July 1 2002
- [7] Drepper, Ulrich: What every programmer should know about memory. In: *Red Hat, Inc* 11 (2007)
- [8] FRIGO, Matteo; LEISERSON, Charles E.; PROKOP, Harald; RAMACHANDRAN, Sridhar: Cache-oblivious algorithms. In: Foundations of Computer Science, 1999. 40th Annual Symposium on IEEE, 1999, S. 285–297
- [9] Intel Corporation: Intel® 64 and IA-32 Architectures Optimization Reference Manual. 2014 (248966-029)

Literatúra Literatúra

[10] Intel Corporation: Intel® 64 and IA-32 Architectures Software Developer's Manual. 2014 (325462-050US)

- [11] Kasheff, Zardosht: Cache-oblivious dynamic search trees, Massachusetts Institute of Technology, Diss., 2004
- [12] KOTRLOVÁ, Katarína: Vizualizácia háld a intervalových stromov, Univerzita Komenského v Bratislave, bakalárska práca, 2012
- [13] Kováč, Jakub: *Vyhľadávacie stromy a ich vizualizácia*, Univerzita Komenského v Bratislave, bakalárska práca, 2007
- [14] Lukča, Pavol: Perzistentné dátové štruktúry a ich vizualizácia, Univerzita Komenského v Bratislave, bakalárska práca, 2013
- [15] PROKOP, Harald: Cache-oblivious algorithms, Massachusetts Institute of Technology, Diss., 1999
- [16] Tomkovič, Viktor: Vizualizácia stromových dátových štruktúr, Univerzita Komenského v Bratislave, bakalárska práca, 2012